

Kdor pa nič nima, bo vedno hlapec ostal in s težavami imel opraviti; malokteremu se naključi po sreči.

Jaz živim tudi med divjaki, le malo iz mešanih starišev rojenih Indijancov in pa kanadskih Francozov je v tem kraji.

Da ti še nekaj povem, kar me enmalopominja na teržaško burjo, vedi, da na sv. rešnega telesa dan zjutraj je tudi vihar vstal, ki je jenjal še le v nedeljo po tem. To je pihalo! Tudi s tistimi preljubimi mušicami, ki se muskitos imenujejo, sem se že soznanil — pa k sreči kraljujejo le 6 tednov, potem pa zginejo.

Če tedaj moji prijatli na-me mislite, mislite si vse to, kar sem Ti povedal v tem pismicu in vedili bote, kako se nam godi.

Novičar iz mnogih krajev.

Po naukazu c. k. ministerstva se imajo dolžne pisma (obligacije) za to, kar so občine (soseske), cerkve, šole, samostani, milodarne ustanove, obertniške skupštine in cehi, prebende, družtva in enake ustanovitve na deržavni zajem (posojilo) poplačale, tako napraviti, da se glasé na ime podpisnikov in ne na ime prinesnika; vendar je vsem tem na voljo dano, da smejo za odvezo tacih obligacij prosi, ktere se glasé na odločene imena. — Do 20. t. m. se je za deržavni zajem že plačalo 122 mil. in 238.279 fl., tedaj že skor 4. del vsega. — Teleografi so preteklo leto skor 1 milijon donesli; to je gotovo znamnje, da se že veliko dopisuje po njih. — Po vseh škofijah cesarstva je duhovnim naročeno, da pri vsaki sv. maši molijo za srečen porod presv. cesarice, ki ima nek prihodnji mesec biti; v ta namen se bo, kakor dunajske novice pravijo, kmali podala na cesarski grad Schönbrunn blizu Dunaja, kjer je tudi presv. cesar Franc-Jožef na svet prišel. — Cesar Napoleon je povabil vse vladarje in vladarice k obertnijski razstavi v Pariz. Tudi za rusovsko blago je prostor že pripravljen, pa bo menda prazen ostal. Novice iz Sevastopolja, ki segajo do 14. t. m., pravijo, da sta caroviča Michael in Nikolaj že v Sevastopolj prišla (13. t. m.) in se nastanila v severni tverdnjavi, kjer je tudi Menšikov; dalje pravijo te novice, da so po vsem Krimu gorski potoki, ko se je prvi sneg stajal, velike povodinji napravile. Vse armade strašno veliko terpe, naj več pa angležka; po besedah samih domačih časnikov je stan angležke armade tako žalosten, da se ne more več armada, ampak le četa invalidov imenovati; konjikov skor več ni, ker so jim konji večidel pocepali; perve dni tega meseca je bilo še 14.000 pešcov, pa popolnoma zdravih komaj 2000, in ravno tako so se skerčile topničarske in genijne kardela po množih bolezni (pljučnici, driski, skorbetu, ozebljinah itd.), ktere večidel izvirajo iz tega, da je armada angležka slabo oskerbljena in ji manjka vsega, česar armada zlasti ob zimski vojski potrebuje, ali pa je prepozno, od vseh vetrov sveta, skupej nanešeno bilo (tako kožuh iz Kranjskega, lesene hiše iz Štajerskega itd.) Sami Angleži zdaj spoznajo, da njih vojaška osnova ni nič vredna, po kateri le gospodje žlahnega ali zlo premožnega stanu zamorejo oficirji in poveljniki biti; da pa se um ne kupi z žlahnim stanom ali s kupom dnarja, se očitno vidi — pravi „Times“ — v nadlogah, v katerih je zdaj naša sicer pogumna armada, za ktero niso umne glave skerbele ob pravem času, kakor so skerbeli Francozi; — bolniki ležijo na tleh v svoji obleki, k večem da imajo po dva koltra, in neki zdravitelj piše, da v vsem skup imajo 5 zdravil za vse mnogoverstne bolezni. „Zato — piše parižka „Presse“ — grejo Sardinci na vojsko v Krim, ker oni potrebujejo dnarja, Angleži pa armade“. — Omer-paša se je imel 16. t. m. za stanovitno v Eupatorio podati. — Turška vlada ubera v Valahii prostovoljce, ki se hočejo za sultana v vojaško službo vdinjati. — Od kar

so se bolj natanko pridežki ali predpogoji zvedili, kako rusovska vlada tolmači znane 4 člene, okoli katerih se zdaj mir ali vojska suče, je celo malo upanja za mirno spravo. Za gotovo se tedaj pripoveduje, da bo austrijska vlada nemškemu zavezemu zboru v Frankobrodu predlog poslala: naj se polovica zavezne armade na noge spravi, ktemu predlogu pa se bo nek pruska vlada zoperstavila, ker ne spozna, da bi ta priprava že zdaj potrebna bila. — Angležki deržavni zbor se je spet snidel. — Serbi so nek zlo nejevoljni, da je knez ministra Nenadovića iz ministerstva izpustil. — Namestni kralj v Egiptu je prepovedal, da v nobeno egipčanskih dežel se ne smejo več sužnji vpeljevati in da v kratkem bo mogla vsa kupčija s sužnimi jenjati. — Hanoverancem se ne gnjusi več konjsko meso; lani so ga pojedli že 40.000 fantov.

Nevestni lišp.

Nevesta mlada Minčica
Upraša svojga ženina:
Povej mi: ktero oblačilo
Za svatbo bi naj lepše bilo?
Al kupim si tančičico,
Al pisano, al svilnato?
Rudeči venček, al le beli,
Ovila kak bi ga po čeli?
In kakšen perstan, kakšen pas,
Povej: kaj lepsi bil bi kras? —

In ženin koj nevestici
Na to prijazno tak veli:
Preljuba mi nevesta mila
Ne iši več si oblačila!
Poštenost je tančičica,
Ki sije ti iz serčica;
Nedolžnost ti je venček beli,
Ni lepšega v spomladi celi;
Ljubezen zvesta perstan je,
Ki druži nama serčice. —

A. Praprotnik.

Pogovori vredništva.

Gosp. Fr. K. in gosp. J. P. v Reki: Radi bi poslali „Koled.“ in Zalokarjevo gospodarsko knjigo tudi v Reko: pa komu, koliko in kako? Na srečo samo ne moremo, ako se noben knjigar ne oglesi in tudi mi nobenega ne vémo. Oj, vzajemnost naša knjigarska, da Bogu bodi milo! — Gosp. M. R. na S.: Dnar smo dr. odrajalni. Čeravno imamo zmiraj dosti zaloge za „Novice“, sonam Vaši spisi vendar tudi zmiraj prijetni. — Gosp. Vojt. K. v T.: Sostavek od „kol.“ bomo radi natisniti dali. Pesmica „p. o.“ je večidel lepo osnovana, toda nekteri stavki nam niso dosti jasni. — Gosp. J. O. v Št. J.: Za nor. šol. razr. lepa hvala. Pesmica pa je v nekterih stavkih celo „predomača“, da je natisniti ne moremo. — Gosp. J. Šk. na T.: Poslane hrušice so navadne pozne drobnice. Sicer je še več tacih hrušk, ki so pozno godne. — Gosp. J. V. v V.: Serčno ste nas razveselili z oblubo „prisl.“, ki bojo kot letosnjegotova dika prihodnjemu „Koledarčku“, kterege namen ni enoletna praktika biti, ampak lepoznanska knjiga s plutarčkom slovenskim. — Gosp. V. v V.: Smo.

Stan kursa na Dunaji 24. januarija 1855.

Obligacije	5 %	83 1/2 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl. 84 1/4 fl.
deržavnega	4 1/2 "	72 1/2 "	Windišgrac. " 20 " 28 1/2 "
dolga	4 "	64 1/4 "	Waldstein. " 20 " 28 3/8 "
	3 "	51 1/2 "	Keglevičeve " 10 " 11 "
	2 1/2 "	41 1/2 "	Cesarski cekini . . . . . 5 fl. 55
Oblig. 5% od leta 1851	B 95	"	Napoleondor (20 frankov) 9 fl. 50
Oblig. zemljš. odkupa	5% 75	"	Suverendor . . . . . 17 fl. —
Zajem od leta 1834	234	"	Ruski imperial . . . . . 10 fl. —
"	1839 . . . 118 1/4	"	Pruski Fridrihsdor . . . 10 fl. —
" z loterijo od leta 1854	102	"	Angležki suverendor . . 12 fl. —
" národní od leta 1854	86 7/8 "	"	Nadavk (agio) srebra: na 100 fl. 27 1/2 fl.

Loterijne srečke:

na Dunaju { 24. januarija 1855: 88. 52. 79. 6. 72.
v Gradcu { 6. 57. 23. 56. 48.

Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 7. februarija 1855.